

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)
den 29 september 1999 *

I de förenade målen T-148/98 och T-162/98,

J.G. Evans,

Gerry Plant och Mary Kathleen Plant,

Dennis Jones,

William Meyrick,

Glen Jones och Daphne Jones,

David V. Austin,

Mostyn Jones,

Fforch-y-Garron Coal Company Ltd,

John Phillips,

Desmond Ivor Evans,

David Raymond Evans,

D.B. Diplock,

R.T. Kingston,

J.R. McCann,

De Powell,

företag bildade enligt engelsk rätt, Förenade kungariket, företrädda av rådgivaren Barbara Hewson, England och Wales, och Thomas Graham, solicitor, delgivningsadress: advokatbyrån Loesch et Wolter, 11, rue Goethe, Luxemburg,

* Rättegångspråk: engelska.

South Wales Small Mines Association, sammanslutning bildad enligt engelsk rätt, Fochriw, Near Bargoed (Förenade kungariket), företrädd av Thomas Sharpe, QC, och Mark Brealey, barrister, England och Wales, och Sarah Llewellyn Jones, solicitor, delgivningsadress: advokatbyrån Victor Gillen, 13, rue Aldringen, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Kirsi Leivo, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 15656 av den 30 juli 1998 att avslå ett klagomål om förekomsten av prisdiskriminering,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden A. Potocki samt domarna C.W. Bellamy och A.W.H. Meij,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund och förfarande

- 1 South Wales Small Mines Association (en sammanslutning av små gruvor i södra Wales, nedan kallad SWSMA) är en oregistrerad sammanslutning som har bildats enligt engelsk rätt i syfte att tillvarata de små sydwalesiska kolproducenternas intressen.
- 2 Vissa av dessa mindre kolproducenter ingav gemensamt den 5 juni 1990 ett klagomål till kommissionen i SWSMA:s namn. I klagomålet påtalade de förekomsten av diskriminerande handelsvillkor i strid med de tillämpliga bestämmelserna i EKSG-fördraget.
- 3 Genom beslut nr 15656 (nedan kallat beslutet), som ingick i en skrivelse av den 30 juli 1998, meddelade kommissionen att den inte avsåg att vidta några åtgärder med anledning av klagomålet.

- 4 Genom en rekommenderad försändelse med mottagningsbevis delgavs SWSMA den 5 augusti 1998 kommissionens skrivelse av den 30 juli 1998, som innehöll beslutet.

- 5 Genom skrivelse av den 18 augusti 1998, bekräftad den 26 augusti samma år, begärde flera mindre kolproducenter att kommissionen formellt skulle delge dem beslutet, vilket den vägrade att göra genom en skrivelse av den 24 augusti 1998.

- 6 Efter att den 16 september 1998 ha fått kännedom om att SWSMA inte hade överklagat beslutet inom den föreskrivna tidsfristen, har sökandena, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 21 september 1998, med stöd av artikel 33 andra stycket och artikel 35 i EKSG-fördraget väckt talan mot beslutet (mål T-148/98). I punkt 2 i sin ansökan har sökandena angett att "[e]n kopia av beslutet har bifogats bilaga 1 till denna ansökan".

- 7 SWSMA har för egen del, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 6 oktober 1998, med stöd av ovannämnda artikel 33 andra stycket i EKSG-fördraget väckt talan om ogiltigförklaring av beslutet (mål T-162/98).

- 8 Genom skrivelser som inkom den 23 november (mål T-162/98) respektive den 14 december 1998 (mål T-148/98) har kommissionen, i enlighet med artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler, framställt en invändning om rättegångshinder beträffande båda målen.

- 9 Genom inlagor som inkom den 7 januari (mål T-162/98) respektive den 17 februari 1999 (mål T-148/98) har sökandena yttrat sig över invändningen om rättegångshinder.
- 10 Power Gen UK plc (nedan kallat Power Gen), National Power plc (nedan kallat National Power) och British Coal Corporation har ansökt om tillåtelse att intervensera i de två målen till stöd för kommissionens yrkanden.
- 11 Genom en skrivelse som inkom den 25 juni 1999 har vissa av sökandena i mål T-148/98 med stöd av artikel 94 i rättegångsreglerna ansökt om rättshjälp.
- 12 Förstainstansrätten (andra avdelningen) har, i enlighet med artikel 50 i rättegångsreglerna, beslutat att förena de två målen med avseende på förevarande beslut.

Parternas yrkanden

- 13 Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall:

— ogiltigförklara beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

14 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall:

— avvisa talan i de två målen, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

15 Sökandena har i sina yttranden yrkat att invändningen om rättegångshinder skall ogillas.

Upptagande till sakprövning

16 I enlighet med artikel 114 i rättegångsreglerna skall förstainstansrätten, om någon av parterna begär det, meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan. Enligt tredje stycket i samma artikel skall återstoden av förfarandet vara muntligt, om inte rätten bestämmer annat. Rätten finner att handlingarna i förevarande mål innehåller tillräckliga upplysningar. Det finns därför ingen anledning att inleda det muntliga förfarandet.

Parternas argument

Mål T-162/98

- 17 Till stöd för sin invändning om rättegångshinder har kommissionen hävdad att den har delgivit SWSMA beslutet på den enda angivna adressen. På denna adress bekräftade Bernard John Llewellyn i SWSMA:s namn mottagandet av den skrivelse som innehöll beslutet.
- 18 I enlighet med de relevanta bestämmelserna i EKSG-fördraget och i rättegångsreglerna, skulle sökanden ha väckt talan inom en månad efter denna delgivning, vilken mottogs i vederbörlig ordning den 5 augusti 1998, eller senast den 15 september 1998 till följd av en förlängning av tidsfristen med tio dagar med hänsyn till avståndet för enskilda som, liksom i förevarande mål, är etablerade i Förenade kungariket. Det är således uppenbart att talan, som väcktes den 6 oktober 1998, har inkommit för sent. Den kan följaktligen inte upptas till sakprövning.
- 19 Sökanden har inte bestritt att den rekommenderade försändelsen med mottagningsbevis utgjorde ett korrekt delgivningsförfarande. Sökanden har vidare inte förnekat att den i vederbörlig ordning har delgivits beslutet, eftersom den hade möjlighet att få kännedom om beslutet, även om försändelsen skickades till Bernard John Llewellyns privata adress. Sökanden har slutligen inte hävdad att kommissionen var skyldig att skicka en kopia av beslutet till sökandens rådgivare.
- 20 Sökanden har emellertid begärt att förstainstansrätten skall förlänga tidsfristen för att väcka talan, eftersom överskridandet av tidsfristen helt berodde på en

ursäktlig villfarelse. Sökanden är en enkel sammanslutning vars fortsatta existens till stor del syftar till att fullfölja klagomålet, vilket nästan uteslutande har hanterats av sökandens advokater.

- 21 Den 4 januari 1999 försäkrade Bernard John Llewellyn under ed ("sworn affidavit") nämligen att han inte hade vidtagit några ytterligare åtgärder i samband med att han mottog kommissionens skrivelse och att han på grund av anteckningen "cc: T. Llewellyn Jones" på beslutet antog att kommissionen hade skickat en kopia till fröken Llewellyn Jones på advokatbyrån T. Llewellyn Jones, vilken företräder SWSMA, samt att hon omedelbart hade vidtagit de nödvändiga åtgärderna.

- 22 Följaktligen har sökanden uppenbarligen föranletts att begå den ursäktliga villfarelsen att tro att dess juridiska rådgivare skulle ingripa i rätt tid. De juridiska rådgivarna mottog emellertid inte någon försändelse och fick inte kännedom om beslutet förrän den 8 december 1998.

Mål T-148/98

- 23 Till stöd för sin invändning om rättegångshinder har kommissionen bland annat hävdat att den tidsfrist på en månad som föreskrivs i artikel 33 tredje stycket i EKSG-fördraget för att väcka den omtvistade talan, började löpa för sökandenas del samma dag som för SWSMA. Eftersom den ansökan som inledde förfarandet inkom till förstainstansrättens kansli den 21 september 1998, har talan väckts för sent.

- 24 Kommissionen har gjort gällande att, om den tidsfrist för talans väckande som gällde för varje medlem av SWSMA inte började löpa förrän den dag då det fastställdes att alla berörda personer hade informerats om ett beslut som var riktat till SWSMA, skulle detta leda till en oacceptabel rättsosäkerhet och en verklig möjlighet att kringgå reglerna om tidsfrister för att väcka talan. Det framgår klart av sökandenas handlingar att en av anledningarna till deras talan faktiskt är SWSMA:s underlåtenhet att väcka talan inom den föreskrivna tidsfristen.
- 25 Sökandena har i sin ansökan hävdad att de inte fick kännedom om beslutet förrän den 10 augusti 1998, då en av dem mottog en kopia av den skrivelse som innehöll beslutet från tredje man ("The Applicants did not learn of it, until one of the Applicants received a copy of the decision-letter on 10 August 1998 from a third party").
- 26 I sina yttranden över invändningen om rättegångshinder har sökandena bekräftat att en av dem av en slump mottagit en kopia av beslutet den 10 augusti 1998 ("Fortuitously, one of the Applicants was given a copy of the Decision on 10 August 1998"). När sökandena och deras advokater vid detta datum fick kännedom om beslutet, bad de omedelbart sina rådgivare i London om råd.
- 27 Om en av sökandenas slumpartade mottagande av en kopia av beslutet av den 10 augusti 1998 anses utgöra den verkliga delgivningen, har talan väckts inom den föreskrivna tidsfristen.
- 28 Vidare har sökandena påpekat att den person, som i SWSMA:s namn bekräftade mottagandet av skrivelsen som innehöll beslutet, inte var behörig att göra det,

eftersom han inte längre var anställd av SWSMA. Så länge beslutet inte har delgivits en behörig person kan inte tidsfristen för att väcka talan börja löpa.

Förstainstansrättens bedömning

- 29 Det skall inledningsvis erinras om att det framgår av fast rättspraxis att tidsfristen för att väcka talan om ogiltigförklaring utgör tvingande rätt och något som varken parterna eller domstolen kan råda över, eftersom den upprättats för att säkerställa tydlighet och säkerhet i rättsliga situationer och för att undvika diskriminerande eller godtycklig behandling i rättsliga förfaranden (förstainstansrättens dom av den 18 september 1997 i de förenade målen T-121/96 och T-151/96, Mutual Aid Administration Services mot kommissionen (REG 1997, s. II-1355, punkt 38).

Mål T-162/98

- 30 Det är ostridigt att beslutet har delgivits sökanden i vederbörlig ordning och att sökanden har väckt talan först efter det att tidsfristen för att väcka den omtvistade talan hade löpt ut.
- 31 Den ursäktliga villfarelse som sökanden har åberopat för att få en förlängning av den tvingande tidsfristen för att väcka talan, avser endast fall där det föreligger extraordinära omständigheter, såsom när ifrågavarande institution förhållit sig på

ett sätt som, i sig självt eller i avgörande utsträckning, varit ägnat att framkalla en ursäktlig villfarelse hos en enskild person (domstolens dom av den 15 december 1994 i mål C-195/91 P, Bayer mot kommissionen, REG 1994, s. I-5619, punkt 26).

- 32 Det framgår klart av artikel 33 tredje stycket jämförd med artikel 15 andra stycket i EKSG-fördraget att tidsfristen för att väcka talan om ogiltigförklaring börjar löpa efter att de företag eller företagssammanslutningar, till vilka beslutet riktar sig, har delgivits det ifrågasatta beslutet.
- 33 Eftersom beslutet delgavs sökanden i vederbörlig ordning, ankom det på denna sammanslutning att kontakta sina rådgivare för att komma överens om vilka åtgärder som skulle vidtas med anledning av beslutet och att utöva sin rätt att väcka talan inom den föreskrivna tidsfristen.
- 34 Även om sökandens advokater, i enlighet med vad sökanden har hävdad, inte hade mottagit någon kopia av beslutet från kommissionen, borde sökanden, med hänsyn till risken för förbiseende eller för att en försändelse som sändes med vanlig postgång kom på avvägar, genast ha sett till att advokaterna fick lämpliga instruktioner för att kunna tillvarata sökandens intressen.
- 35 Genom att helt förlita sig på sina advokaters initiativförmåga, har inte sökanden agerat som en normalt aktsam part.

- 36 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan inte anteckningen ”cc: T. Llewellyn Jones” på beslutet anses utgöra en sådan extraordinär omständighet som innebär att sökandens villfarelse är ursäktlig.
- 37 Av detta framgår att sökandens argument saknar grund och att talan i mål T-162/98 skall avvisas, eftersom den inte kan prövas i sak.

Mål T-148/98

- 38 Trots att sökandena har hänvisat till artikel 35 i EKSG-fördraget, skall sökandenas talan anses utgöra talan om ogiltigförklaring i den mening som avses i artikel 33 i EKSG-fördraget, vilket bekräftas av förstahandsyrkandet i deras ansökan.
- 39 Eftersom SWSMA inte har bestritt att den delgavs beslutet den 5 augusti 1998, kan inte sökandena med fog göra gällande att Bernard John Llewellyn inte var behörig att i SWSMA:s namn bekräfta mottagandet av skrivelsen som innehöll beslutet.
- 40 Om den tidsfrist på en månad som föreskrivs i artikel 33 tredje stycket i EKSG-fördraget för att väcka talan, jämte förlängd tidsfrist med hänsyn till avstånd på tio dagar, såsom sökandena har hävdad, skall beräknas med utgångspunkt från den 10 augusti 1998, då en av sökandena mottog en kopia av beslutet från tredje man, skulle denna tidsfrist ha löpt ut den 20 september 1998. Eftersom denna

dag inföll på en söndag, skulle tidsfristen, i enlighet med artikel 101.2 första stycket i rättegångsreglerna, ha förlängts till måndagen den 21 september 1998 kl. 24.00. Talan, som inkom genom ansökan den 21 september 1998, skulle således ha väckts den sista dagen av den föreskrivna tidsfristen.

41 En part kan emellertid till stöd för sina yrkanden endast göra gällande omständigheter som är tillräckligt konkreta och detaljerade för att förstainstansrätten åtminstone skall kunna betrakta dem som trovärdiga och för att motparten skall få en möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt kunna bestrida dem och, i förekommande fall, förebringa motbevisning. Denna skyldighet, som avser faktiska uppgifter som enbart sökandena förfogar över, syftar till att undvika att förstainstansrätten grundar sitt avgörande på rent teoretiska omständigheter eller på omständigheter som har konstruerats enbart för tvistens skull.

42 Förstainstansrätten har anmodat sökandena att för det första identifiera den tredje man från vilken en av dem mottog en kopia av beslutet, för det andra identifiera sökanden i fråga och för det tredje beskriva de exakta omständigheterna kring detta mottagande samt på vilket sätt de övriga sökandena fick kännedom om beslutet.

43 Sökandena har gett följande svar på dessa frågor:

1. "The Applicant Mr. Mostyn Jones he (sic) cannot recall who the third party was, he thinks he obtained it from one of the persons who Sarah Llewellyn Jones represents."

(”Sökanden Mostyn Jones minns inte vem denne tredje man var, men han tror att han mottog beslutet från en av de personer som Sarah Llewellyn Jones representerar.”)

2. ”Mostyn Jones.”

3. ”The Applicant Mr. Jones cannot recall the exact circumstances. The Other Applicants became aware of it by Mr Jones informing some of them of the decision and the Applicants communicating directly with one another.”

(”Sökanden Jones minns inte de exakta omständigheterna. De andra sökandena fick kännedom om beslutet genom att Jones informerade några av dem om beslutet och genom att sökandena meddelade sig direkt med varandra.”)

44 Eftersom kommissionen endast har delgivit SWSMA beslutet och det inte ens har vidarebefordrats till SWSMA:s advokater, vilka fick kännedom om beslutet först den 8 september 1998, förefaller det osannolikt att en av sökandena skulle ha mottagit en kopia av beslutet från en okänd tredje man den 10 augusti 1998, såsom har hävdats.

45 Sökandenas svar på förstainstansrättens frågor förstärker ytterligare det osannolika i detta påstående. Det framgår nämligen av deras korta och undflyende

formulering att Mostyn Jones, som minns exakt vilket datum han mottog en kopia av beslutet, det vill säga det datum som enligt vad som har hävdats skall utgöra utgångspunkten för beräkningen av tidsfristen, har glömt både från vem han mottog kopian och omständigheterna kring detta mottagande.

46 Den enda konkreta uppgift Mostyn Jones har lämnat är att han tror att han mottog handlingen från en av de personer som representeras av Sarah Llewellyn Jones, som är rådgivare åt SWSMA. Detta påstående står emellertid i strid med dels Bernard John Llewellyns uppgifter om att han inte hade vidtagit några ytterligare åtgärder efter att ha mottagit skrivelsen med beslutet, dels det förhållandet att SWSMA:s advokater inte fick kännedom om beslutet förrän den 8 september 1998.

47 Av detta följer att sökandena inte på ett tillräckligt detaljerat och övertygande sätt har lyckats visa att utgångspunkten för att beräkna tidsfristen för den omtvistade talan var sådan att det skulle kunna anses som att deras talan hade väckts inom föreskriven tid.

48 Av detta följer oundvikligen att talan i mål T-148/98 väcktes för sent.

49 Talan skall således avvisas, eftersom den inte kan prövas i sak. Det saknas därmed anledning att pröva de övriga grunderna för avvisning som kommissionen har åberopat, ansökan om rättshjälp eller interventionsansökningarna.

Rättegångskostnader

- 50 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande beslut:

- 1) Målen T-148/98 och T-162/98 förenas med avseende på beslutet.

- 2) Talan avvisas.

- 3) Anledning saknas att pröva ansökan om rättshjälp i mål T-148/98.

- 4) Anledning saknas att pröva de interventionsansökningar som har inlämnats av Power Gen UK plc, National Power plc och British Coal Corporation.

- 5) Sökandena skall bära sina rättegångskostnader samt solidariskt ersätta kommissionens rättegångskostnader.

Luxemburg den 29 september 1999

H. Jung

Justitiesekreterare

A. Potocki

Ordförande